

ارزیابی تجزیه زیستی آنتراسن توسط *Gliomastix* sp. جدا شده از خاک های آلوده پالایشگاه شازند، ایران

رضوان حیدری تبار و حمید مقیمی*

دریافت: ۱۳۹۵/۶/۳۱ / پذیرش: ۱۳۹۵/۱۲/۲۴ / چاپ: ۱۳۹۶/۹/۳۰

گروه زیست فناوری میکروبی، دانشکده زیست‌شناسی، پردیس علوم، دانشگاه تهران، تهران، ایران

*مسئول مکاتبات: hmoghim@ut.ac.ir

چکیده. در این پژوهش جداسازی قارچ‌های تجزیه‌کننده نفت خام از خاک‌های آلوده به نفت پالایشگاه شازند اراک انجام شد. در مرحله جداسازی ۱۲ جدایه قارچی بدست آمد. آزمون (Total Petroleum Hydrocarbons) TPH در حضور ۱٪ نفت در این جدایه‌ها نشان داد که جدایه ADH-02 با ۷۵ درصد حذف نفت خام، توانمندترین جدایه در حذف هیدروکربن‌های نفتی است. آنالیز FTIR حذف ۹۱ درصد ترکیبات آلیفاتیک در این جدایه را نشان داد. نتایج حاصل از شناسایی نشان داد که ADH-02 با ۹۹ درصد شباهت متعلق به جنس *Gliomastix* است. بررسی تجزیه ترکیبات هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه‌ای مدل در محیط پایه نمکی با HPLC توسط این سویه نشان داد که این سویه قادر است ۶۷٪ آنتراسن را طی ۱۴ روز تجزیه کند. نتایج به‌دست آمده نشان داد که سویه *Gliomastix* sp. برای اولین بار به‌عنوان قارچی توانمند در جهت حذف زیستی نفت خام و ترکیبات هیدروکربن‌های آروماتیک چندحلقه‌ای گزارش شده است.

واژه‌های کلیدی. پاک‌سازی زیستی، هیدروکربن‌های آروماتیک چندحلقه‌ای، قارچ، نفت خام

Evaluation of anthracene biodegradation by *Gliomastix* sp. isolated from contaminated soil of Shazand oil refinery, Iran

Rezvan Heydaritabar & Hamid Moghimi*

Received 29.02.2016/ Accepted 15.03.2017/ Published 21.12.2017

Department of Microbial Biotechnology, College of Science, University of Tehran, Tehran, Iran

*Correspondent author: hmoghim@ut.ac.ir

Abstract. In this study, fungal strains with crude oil biodegradation activity were screened from Shazand oil refinery (Arak). Twelve fungal strains were isolated in PDA medium. TPH assay in the presence of 1% of crude oil showed that the ADH-02 was the most capable strain of oil degradation with an efficiency of 75%. FTIR analysis was revealed that 91% of aliphatic hydrocarbons were degraded by ADH-02. This strain proved to belong to *Gliomastix* genus with a similarity of 99%. Polycyclic aromatic hydrocarbons degradation analysis with HPLC demonstrated that this strain is capable of removing 67% of anthracene in 14 days. The results showed that *Gliomastix* sp. was a potent fungal strain in bioremediation of crude oil and polycyclic aromatic hydrocarbon.

Keywords. bioremediation, polycyclic aromatic hydrocarbon, fungus, crude oil

مقدمه

محصولات مشتق از نفت خام، منبع اصلی انرژی مورد استفاده در صنعت و زندگی روزمره بشر را تشکیل می‌دهند (Bustamante *et al.*, 2012). روزانه مقادیر زیادی نفت و فراورده‌های نفتی، در حجم زیاد و از راه‌های مختلف به محیط زیست وارد می‌شود که اثرات منفی و طولانی مدتی بر منابع طبیعی و زندگی موجودات زنده دارد (Singh, 2006). وجود این آلاینده‌ها تعادل اکولوژیکی را برهم می‌زند که این عدم تعادل ممکن است تا سال‌ها در محیط باقی بماند (Gogoi *et al.*, 2003). با توجه به فعالیت‌های صنعت نفت مانند حفاری، انتقال و پالایش نفت، همواره احتمال آلودگی مناطق شور با آلاینده‌های نفتی اجتناب‌ناپذیر است (McGenity *et al.*, 2010). علاوه بر این پساب خروجی بسیاری از تأسیسات نفتی دارای ترکیبات آروماتیک بوده که پس از پالایش نفت، میزان قابل توجهی از ترکیبات آروماتیک در پساب به جا می‌ماند. رهاسازی این پساب در محیط سبب آلودگی محیط زیست به هیدروکربن‌های نفتی می‌شود (Dastgheib *et al.*, 2011; Kathi & Khan, 2012). بنابراین لازم است قبل از رهاسازی این پساب در محیط باز یافت و تصفیه سازی انجام گیرد. تصفیه‌ی این گونه پساب‌ها با روش‌های متداول بسیار دشوار، هزینه بر و گاه غیرممکن است و نیازمند توسعه‌ی روش‌های پاک‌سازی با قابلیت کاربرد بالا است (Varjani, 2016). یکی از روش‌های اصلی در جهت حذف آلودگی‌های نفتی استفاده از توان میکروارگانیسم‌های زنده یا در اصطلاح پاک‌سازی زیستی است (Varjani, 2016). روش پاک‌سازی زیستی که به‌طور معمول شامل تبدیل آلاینده‌ها به مواد غیر سمی با استفاده از فعالیت میکروارگانیسم‌ها است، فرایند بسیار امیدوارکننده‌ای برای تیمار آلودگی‌های نفتی به شمار می‌رود (Gadd, 2001; Mancera- Lopez *et al.*, 2012) اما در این راستا، در پاک‌سازی زیستی محیط‌های آلوده به نفت بسیاری از انواع میکروارگانیسم‌ها توانایی تحمل سمیت ناشی از غلظت بالای نفت را نداشته و پاک‌سازی زیستی به‌کندی صورت می‌گیرد. ترکیبات هیدروکربن‌های آروماتیک چندحلقه‌ای از مهمترین آلاینده‌های موجود در نفت بوده که به دلیل سمیت بالای این ترکیبات تلاش‌های زیادی جهت پاک‌سازی این ترکیبات از محیط زیست صورت گرفته است. ترکیبات هیدروکربن‌های آروماتیک

چندحلقه‌ای به دلیل کاهش حلالیت با افزایش تعداد حلقه‌ها و همچنین سمیت زیاد، ماندگاری بالایی داشته و پاک‌سازی آن با دشواری بیشتری همراه است (Anwar *et al.*, 2016; Mancera-López *et al.*, 2012). بیشتر پژوهش‌های صورت گرفته در زمینه پاک‌سازی زیستی هیدروکربن‌های آروماتیک چندحلقه‌ای بر روی باکتری‌ها تمرکز داشته؛ حال آنکه پاک‌سازی زیستی این ترکیبات با استفاده از قارچ‌ها به علت وجود توانمندی‌های خاص موجود در این میکروارگانیسم‌ها و نیز برتری آن‌ها در برخی موارد نسبت به باکتری‌ها در پژوهش‌های مختلف کمتر مورد توجه قرار گرفته است. قارچ‌ها میکروارگانیسم‌های توانمندی در تجزیه هیدروکربن‌های آروماتیک چندحلقه‌ای می‌باشند که علت این توانمندی بالا ترشح آنزیم‌های خارج سلولی از قبیل لاکاز، لیگنین پراکسیداز، منگنز پراکسیداز، مونواکسیژناز و همچنین دی‌اکسیژنازها است (Mouhamadou *et al.*, 2013). بنابراین هدف از انجام این پژوهش در گام نخست غربالگری جدایه‌های قارچی توانمند از مناطق آلوده به آلاینده‌های نفتی و دستیابی به جدایه قارچی بومی توانمند در تولید ترکیبات فعال زیستی و حذف ترکیبات نفتی بوده که برای این منظور بعد از جداسازی و غربالگری جدایه‌های قارچی، با استفاده از روش‌های استاندارد حذف زیستی نفت خام و همچنین هیدروکربن‌های آروماتیک سه حلقه‌ای آنتراسن برای بهترین ایزوله قارچی تحت بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

جمع‌آوری نمونه

نمونه‌های خاک از منطقه‌ی آلوده به نفت خام پالایشگاه شازند اراک در پلاستیک‌های ۲۵ در ۲۵ سانتی‌متری جمع‌آوری و داخل محفظه‌ی عایق حرارتی و همراه با یخ سریعاً به آزمایشگاه منتقل شد. نمونه‌ها در آزمایشگاه با الک ۰/۵ میلی متر همگن شده و ذرات درشت آن جداسازی شد. در ادامه pH خاک اندازه‌گیری شده و نمونه‌های الک شده جهت جداسازی قارچ‌ها مورد استفاده قرار گرفت (Page, 1982).

جداسازی قارچ‌های تجزیه‌کننده ترکیبات نفتی

جدایه‌های قارچی موجود در نمونه‌های خاک با استفاده از روش غنی‌سازی جداسازی و خالص‌سازی شد. برای این منظور، جهت

فاز آبی از آلی، مخلوط فوق برای مدت ۵ دقیقه با استفاده از ورتکس به خوبی همزده و به مدت ۱۵ دقیقه با دور g ۴۰۰۰ سانتریفوژ شود. در مرحله‌ی بعدی فاز آلی حاوی هیدروکربن-های نفتی جدا شده و میزان جذب با دستگاه اسپکتروفتومتر در طول موج ۴۲۰ نانومتر تعیین گشت. نهایتاً برای تعیین میزان حذف نفت، جذب نمونه‌های تیمار با نمونه‌ی شاهد مقایسه شده و میزان حذف گزارش گردید (Rahman *et al.*, 2002; Behnood *et al.*, 2013).

شناسایی جدایه قارچی

برای شناسایی جدایه‌های قارچی، ویژگی‌های ریخت‌شناسی آن‌ها از قبیل شکل میسلیم، آرایش اسپورها، آرایش و رنگ کلنی و پیگمان‌های تولیدی، از طریق رنگ‌آمیزی با لاکتوفنل کاتن بلو و تهیه اسلاید کالچر و نیز با توجه به کلیدهای شناسایی ریخت‌شناسی موردبررسی قرار گرفت (Watanabe, 2011). به‌منظور شناسایی مولکولی ابتدا جدایه منتخب در محیط PDB به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۲۸ درجه سانتی‌گراد گرماگذاری شد. سپس میسلیم‌های قارچ با سانتریفوژ از محیط کشت جدا و بعد از شستشو با سرم فیزیولوژی در هاون ریخته شد. در ادامه از طریق شکستن فیزیکی با کمک روش کوبیدن زیست‌توده منجمد شده با استفاده از ازت مایع، سلول‌ها شکسته شد و DNA آن به روش استخراج با فنل-کلروفرم جداسازی شد (Green & Sambrook, 2012). توالی ناحیه فاصله انداز رونویسی شونده داخلی با پرایمرهای ITS1 و ITS4 (ITS1: 5'-TCC GTA GGT 3' و ITS4: 5'-TCC TCC GCT GAA CCT GCG G-3' (Kamyabi *et al.*, 2017). برنامه PCR به صورت ۵ دقیقه در دمای ۹۴ درجه سانتی-گراد تقلیل اولیه انجام شد و در ادامه ۳۰ سیکل دمایی به صورت ۳۰ ثانیه در ۹۴ درجه سانتی‌گراد، ۳۰ ثانیه در ۵۴ درجه سانتی‌گراد و ۱ دقیقه در ۷۲ درجه سانتی‌گراد انجام شد. در نهایت ۵ دقیقه در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد ویال گرمادهی شد. محصول به‌دست‌آمده بعد از خالص‌سازی از روی ژل جهت تعیین ترادف به شرکت ماکروژن کره جنوبی ارسال شد. نتایج تعیین ترادف در بانک ژنی NCBI و از طریق هم‌ردیفی توالی مورد ارزیابی قرار گرفت (Green & Sambrook, 2012).

سنجش میزان حذف نفت با استفاده از طیف‌سنجی FT-IR

فعال‌کردن و سازگاری جمعیت‌های قارچی تجزیه‌کننده ترکیبات نفتی خاک، از محیط تغییر یافته پایه‌ی نمکی همراه با یک درصد نفت خام سبک به‌عنوان منبع کربن و ۵۰ میکروگرم بر میلی لیتر کلرامفنیکل به‌منظور مهار رشد باکتریایی استفاده شد (Ekundayo *et al.*, 2012). ترکیبات این محیط کشت شامل (گرم بر لیتر): NaNO_3 (۲)، $\text{CaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ (۰/۱)، KH_2PO_4 (۳)، MgSO_4 (۰/۲)، $\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ (۰/۰۱)، $\text{Na}_2\text{HPO}_4 \cdot 12\text{H}_2\text{O}$ (۳)، KCl (۱) و عصاره مخمر (۰/۰۲) در یک لیتر آب مقطر دیونیزه، همراه با ۲ میلی‌لیتر محلول عناصر جزئی شامل (گرم بر لیتر): $\text{FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ (۰/۰۸)، $\text{ZnSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$ (۰/۰۷۵)، $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ (۰/۰۷۵)، $\text{CoCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ (۰/۰۸)، $\text{MnSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$ (۰/۰۷۵)، $\text{NaMoO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ (۰/۰۵)، H_3BO_3 (۰/۱۵) بود. pH اولیه پیش از اتوکلاو 6.8 ± 0.2 تنظیم شد (Sepahi *et al.*, 2008). ارلن‌های غنی‌سازی از نمونه‌های خاک همگن شده به مدت سه هفته در شیکر انکوباتور با دمای ۲۸ درجه سانتی‌گراد و ۱۸۰ دور بر دقیقه گرماگذاری شد. بعد از این مدت ۱۰۰ میکرولیتر از محیط غنی‌شده بر روی محیط کشت سیب‌زمینی دکستروز آگار دارای کلرامفنیکل و ۱ درصد نفت خام پخش و به مدت دو هفته در انکوباتور گرماگذاری گشت. پس از این مدت جدایه‌های قارچی حاصله بر روی محیط کشت PDA خالص‌سازی شد (Ekundayo *et al.*, 2012).

سنجش میزان حذف نفت

جهت تعیین توانمندی جدایه‌های حاصله در حذف نفت خام، هر یک از جدایه‌ها با استفاده از روش سنجش کل محتوای هیدروکربنی بر اساس روش رحمان و همکاران (2002) از طریق اسپکتروفتومتری در طول‌موج ۴۲۰ نانومتر مورد ارزیابی قرار گرفت و جدایه برگزیده حاصل از این مرحله برای ادامه آزمایش‌ها مورد استفاده قرار گرفت. برای این منظور هر جدایه داخل ارلن‌های ۱۰۰ میلی‌لیتری حاوی ۱۰ میلی‌لیتر محیط کشت پایه نمکی Minimal Salt Medium (MSM) همراه با ۱ درصد نفت خام به‌عنوان تنها منبع کربن تلقیح شده و به مدت ۲۱ روز در دمای ۲۸ درجه سانتی‌گراد و ۱۲۰ دور در دقیقه گرماگذاری شدند. به منظور سنجش میزان حذف نفت، هم حجم محیط کشت حلال تولوئن برای استخراج هیدروکربن‌های نفتی از محیط کشت و ورود به فاز آلی اضافه گردید. برای تفکیک بهتر

توسط جدایه ADH-02

با توجه به اینکه گروه‌های هیدروکربنی در 2930 cm^{-1} و cm^{-1} 2960 دارای جذب می‌باشند، میزان حذف نفت توسط طیف‌سنجی FT-IR تحت بررسی و اندازه‌گیری دقیق قرار گرفت (Weisman & Group, 1998). برای این منظور جدایه قارچی برگزیده در محیط کشت پایه نمکی همراه با ۱ درصد نفت خام کشت شده و در انتهای روز پانزدهم محتوای هیدروکربنی باقیمانده در محیط کشت با استفاده از حلال تراکلرید کربن استخراج شد. در این روش هم‌حجم محیط، از حلال تراکلرید کربن به فلاسک افزوده شد و محتوای فلاسک برای ۵ دقیقه ورتکس شده و در ادامه به مدت ۱۵ دقیقه با دور ۴۰۰۰ rpm سانتریفوژ شد. در مرحله بعدی فاز آلی حاوی هیدروکربن‌های نفتی جدا شده و نهایتاً با استفاده از سل مایع، طیف‌سنجی FT-IR انجام شد. در نهایت میزان حذف نفت با توجه به نمونه شاهد تعیین شد (Behnood *et al.*, 2013).

سنجش میزان حذف هیدروکربن آروماتیک چند حلقه‌ای آنتراسن با استفاده از کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا (HPLC)

هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه‌ای سمی‌ترین و مهم‌ترین آلاینده در نفت خام محسوب می‌شوند. این ترکیبات به صورت ترکیبات سبک (۲ و ۳ حلقه ای) و سنگین (تعداد حلقه‌های بیشتر از ۴) شناخته شده و دارای ۱۶ ترکیب هستند. به طور رایج از فناترن و آنتراسن به عنوان ترکیبات پلی آروماتیک سه حلقه ای و پیرن به عنوان ترکیب چهار حلقه‌ای در بسیاری از تحقیقات به عنوان مدل و الگو استفاده می‌شود (Aranda *et al.*, 2016). در این پژوهش حذف زیستی آنتراسن به عنوان ترکیب مدل سه حلقه ای و شاخص مورد ارزیابی قرار گرفت. به منظور بررسی میزان حذف هیدروکربن آروماتیک سه حلقه‌ای آنتراسن از HPLC استفاده شد. برای این منظور، پیش کشت *Gliomastix* sp. در محیط کشت MSM همراه با ۵٪ گلوکز در شیکر انکوباتور با ۱۸۰ rpm و دمای 28°C به مدت ۴ روز گرماگذاری شد. سپس ارلن‌های ۵۰ میلی‌لیتری حاوی ۱۰ میلی‌لیتر محیط پایه نمکی و ۵٪ گلوکز به همراه ۱۰۰ ppm آنتراسن تهیه و ۵ درصد از پیش-کشت به ارلن‌ها تلقیح شد، ارلن‌ها با شرایط قبل به مدت دو هفته گرماگذاری شدند، فلاسک‌هایی با شرایط مشابه، بدون تلقیح

جهت کنترل و مقایسه با نمونه‌ها تهیه شد (Romero *et al.*, 2002). برای استخراج PAHs باقی‌مانده در محیط از ۴ میلی لیتر هگزان استفاده شد. پس از اضافه کردن حلال، مخلوط حاصل به مدت ۱۵ دقیقه روی شیکر قرار داده شد و در نهایت به مدت ۱۵ دقیقه با دور ۴۰۰۰ g سانتریفوژ شد. سپس فاز آلی با دقت در ویال شیشه‌ای جمع آوری شد و حلال هگزان تبخیر شد. ۱۰۰ μl از نمونه‌ها پس از محلول سازی در استونیتریل به دستگاه تزریق شد. به منظور انجام HPLC از ستون C18، فاز متحرک استونیتریل و آب مقطر دی‌یونیزه با نسبت ۸۰ به ۲۰، شدت جریان ۱ ml/min، طول موج جذب ۲۵۴ nm استفاده شد نمودار استاندارد آنتراسن در غلظت‌های ۱۰۰، ۷۵، ۵۰، ۲۵ به صورت جداگانه رسم شد (Srujana & Khan, 2012). تمام آزمایشات به صورت سه بار تکرار و در دو تکرار زیستی متفاوت انجام شد.

نتایج

جمع‌آوری نمونه و جداسازی قارچ‌های تجزیه‌کننده نفت

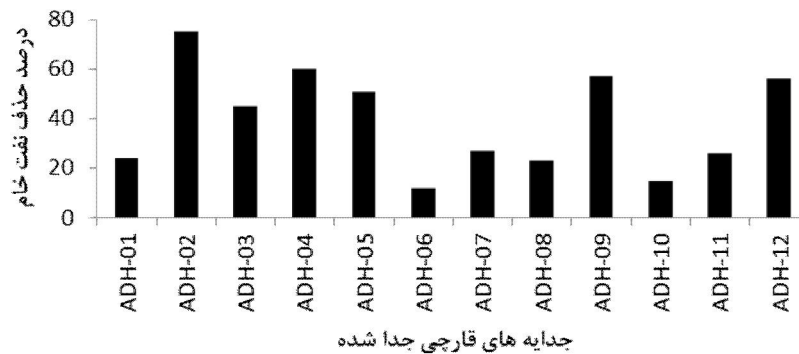
به منظور جداسازی جدایه‌های قارچی، نمونه‌های خاک آلوده به نفت از نقاط مختلف پالایشگاه شازند اراک جمع‌آوری و به آزمایشگاه انتقال داده شد. موقعیت جغرافیایی محل نمونه‌برداری شامل ۳۵ درجه ۵ دقیقه و ۸ ثانیه شمالی و ۴۹ درجه ۴۱ دقیقه و ۲ ثانیه شرقی اندازه‌گیری شد. نمونه‌ها در آزمایشگاه با الک ۰/۵ میلی‌متر همگن‌شده و ذرات درشت آن جداسازی شد. در ادامه pH و هدایت الکتریکی خاک‌ها به منظور بررسی شوری خاک اندازه‌گیری و جهت جداسازی جدایه‌ها مورد استفاده قرار گرفت. pH نمونه‌های خاک بین ۷ تا ۷/۵ و میزان شوری خاک ۳/۲ ds/m اندازه‌گیری شد.

سنجش میزان حذف نفت و رشد در جدایه‌ها

پس از خالص‌سازی، توانایی ۱۲ جدایه بدست آمده در حذف نفت در محیط کشت پایه‌ی نمکی دارای ۱ درصد نفت خام به عنوان تنها منبع کربن طی مدت ۱۴ روز بررسی شد (شکل ۱). در این میان جدایه ADH-02 با بیش از ۷۵ درصد حذف نفت خام به عنوان توانمندترین جدایه در حذف نفت خام انتخاب شد.

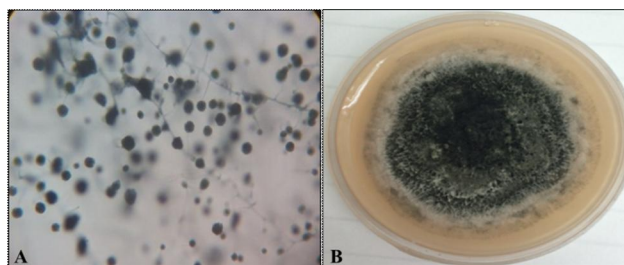
شناسایی سویه منتخب

نتیجه شناسایی مولکولی جدایه ADH-02 با PCR ژن ITS و تعیین ترادف آن و مقایسه‌ی توالی بدست آمده در بانک ژنی نشان

شکل ۱- درصد حذف نفت خام توسط جدایه‌های قارچی در محیط کشت پایه نمکی دارای ۱ درصد نفت خام بعد از ۱۴ روز.

Fig. 1. Crude oil removal by fungal isolates in minimal salt medium with 1% crude oil after 14 days.

شکل ۲- A: تصویر میکروسکوپی *Gliomastix* sp. B: مورفولوژی کلونی *Gliomastix* sp. در محیط PDA.

Fig. 2. A: microscopic of *Gliomastix* sp., B: fungal colony of *Gliomastix* sp. in PDA medium.

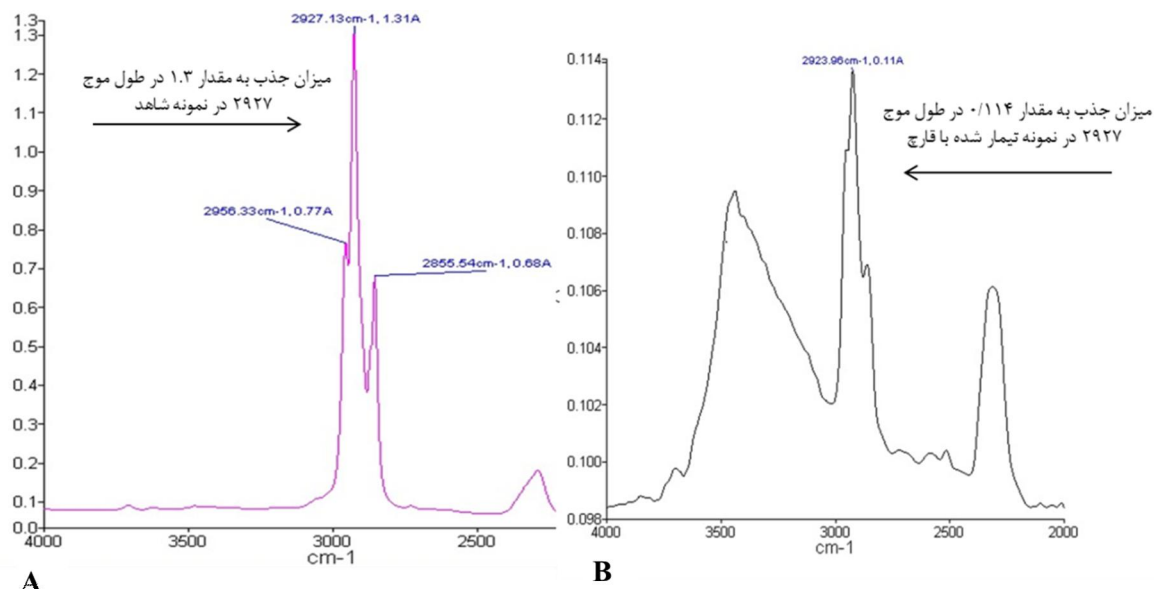
دارای ۱ درصد نفت خام، آنالیز باقیمانده نفت خام با روش FTIR انجام شد. بررسی طیف به دست آمده از این روش نشان داد که پیک ایجاد شده بین طول موج‌های $2930-2960 \text{ cm}^{-1}$ که مربوط به ترکیبات آلیفاتیک است در نمونه‌های کشت داده شده با سویه قارچی کاهش قابل توجهی را نشان می‌دهد که نشان از حذف ترکیبات آلیفاتیکی توسط سویه قارچی دارد. نتایج حاصل از این سنجش و مقایسه آن با نمونه‌ی شاهد و تیمار نشده نشان داد که این ایزوله قادر به تجزیه و کاهش ۹۱ درصدی ترکیبات آلیفاتیک است (شکل ۳). این میزان حذف با در نظر گرفتن میزان جذب در ۲۹۲۷ نانومتر در نمونه شاهد به مقدار $1/3$ و در مقایسه با نمونه شاهد که این مقدار به میزان $0/114$ کاهش یافته است بدست آمده است. ظهور پیک‌های اضافی در شکل B-۳ در ۳۴۰۰ و ۲۳۰۰ نانومتر به واسطه کاهش پیک اصلی در منطقه ۲۹۲۷ نانومتر به میزان ۹۰ درصد است که در شکل A-۳ به دلیل مقدار بالای جذب به صورت کوچک مشاهده می‌شوند.

سنجش حذف زیستی آنتراسن توسط *Gliomastix* sp.

داد که جدایه ADH-02 با میزان شباهت ۹۹ درصد متعلق به جنس *Gliomastix* sp. است. بر اساس مطالعات ریخت شناسی بررسی کلونی به صورت ماکروسکوپی و میکروسکوپی از طریق بررسی اسلاید کالچر مشخص شد که *Gliomastix* sp. در محیط Potato Dextrose Agar (PDA) و همچنین Malt Extract Agar (MEA) دارای کلونی‌های با میسلوم‌های پنبه‌ای و به رنگ سبز تیره می‌باشد (شکل ۲). بلوغ کلونی و تولید اسپور ظرف ۵ تا ۷ روز گرماگذاری در ۲۸ درجه سانتی‌گراد بدست آمد. بررسی اسلایدهای میکروسکوپی از این سویه نشان داد که *Gliomastix* میسلوم‌های بلند حاوی تیغه میانی، کاملاً رنگ پذیر با لاکتوفنول کاتن بلو و همراه با کنیدسوپوره‌های انتهایی متورم می‌باشد. اسپوره‌های غیر جنسی قارچ به صورت کروی و سطح صاف گزارش می‌شود (شکل ۲).

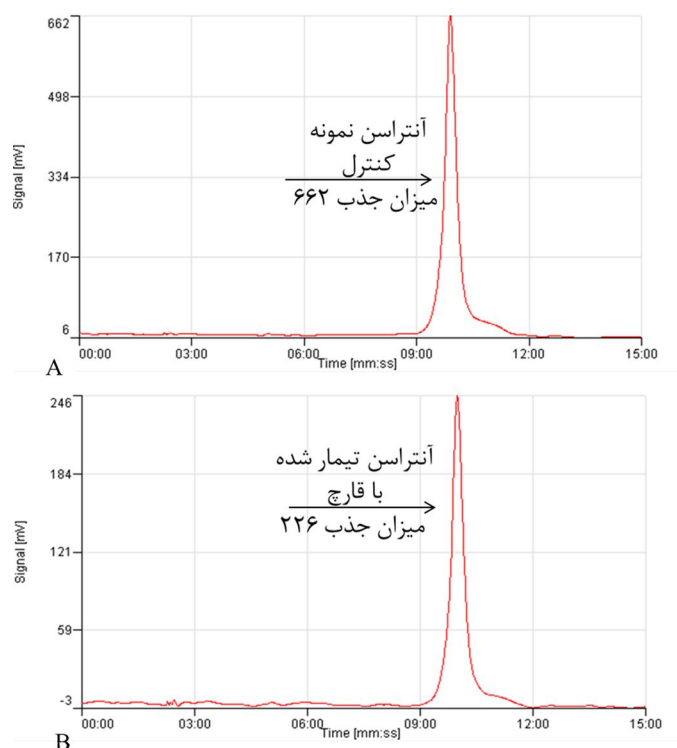
طیف‌سنجی FTIR در سویه *Gliomastix* sp.

در ادامه جهت بررسی و تخمین دقیق‌تری از حذف ترکیبات آلیفاتیک توسط سویه *Gliomastix* sp. در محیط پایه نمکی

شکل ۳- طیف سنجی FTIR و مقایسه میزان کاهش ترکیبات آلیفاتیک توسط *Gliomastix sp.* در حضور **A**: شاهد و **B**: ۱ درصد نفت خام در مقایسه با نمونه شاهد.

Fig. 3. FTIR spectroscopy and comparison of aliphatic compounds reduction by *Gliomastix sp.* in the presence of **A**: control sample and **B**: 1% crude oil in comparison with control sample.

شکل ۴- کروماتوگرام مربوط به حذف آنتراسن **A**: نمونه شاهد با غلظت ۱۰۰ ppm و **B**: نمونه پس از تیمار توسط سویه *Gliomastix sp.*

Fig. 4. Anthracene removal chromatogram **A**: control sample with 100 PPM and **B**: sample after treatment with *Gliomastix sp.*

میزان حذف هیدروکربن آروماتیک سه حلقه ای آنتراسن توسط *Gliomastix* sp. بوسیله ی HPLC مورد سنجش قرار گرفت. نتایج در مقایسه با نمودارهای استاندارد، به صورت درصد حذف بیان شده است. بر اساس نتایج بدست آمده از حذف زیستی آنتراسن *Gliomastix* sp. توانسته است ۶۷٪ آنتراسن موجود در محیط را به عنوان تنها منبع کربن مورد استفاده قرار دهد. بر اساس نتایج بدست آمده این سویه قادر به حذف زیستی حدود ۸۰٪ از نفت خام، ۹۰٪ از ترکیبات آلیفاتیک و حدود ۷۰٪ آنتراسن به عنوان ترکیب مدل آروماتیک است.

بحث

آلودگی محیط زیست به انواع ترکیبات آلاینده نفتی مشکلات زیست محیطی متعددی را برای انسان و سایر موجودات اکوسیستم ها ایجاد کرده و توسعه روش های پاک سازی زیستی از دیدگاه کاربردی بسیار حائز اهمیت است (Varjani, 2016). یک پاک سازی زیستی موفق نیازمند به جمعیت توانمندی از میکروارگانیسم ها در محل آلوده است که قادر باشند از ترکیبات نفتی به عنوان منبع کربن و انرژی استفاده کرده و با تحمل شرایط تنش زای محیطی و تولید ترکیباتی مانند مواد فعال زیستی موجبات حذف آلاینده را از محیط زیست فراهم سازند (Ghosal et al., 2016; Saucedo-Castañeda & Barrera-Cortés, 2008). در میان پژوهش های انجام شده روی میکروارگانیسم های تجزیه کننده ی ترکیبات نفتی، اطلاعات موجود در خصوص تجزیه هیدروکربن ها توسط قارچ ها به عنوان یک عامل بسیار مؤثر و توانمند در حذف ترکیبات نفتی و تحمل کننده ی شرایط تنش زای محیطی بسیار کم بوده و نیازمند بررسی های بیشتر در زمینه یافتن و بررسی سازوکارهای حذف در این گروه از میکروارگانیسم ها است (Shankar et al., 2014; Husaini et al., 2008). در پژوهشی که Atagana و همکاران (2006) بر روی تجزیه هیدروکربن های پلی آروماتیک توسط قارچها انجام دادند مشخص شد آن دسته از میکروارگانیسم ها توانمندی بالایی در تجزیه زیستی ترکیبات پلی آروماتیک دارند. مطالعه روی قارچ های جدا شده از زمین های آلوده به ترکیبات نفتی نشان داده است که گونه هایی از جنس *Aspergillus*، *Alternaria* و *Penicillium* از رایج ترین گونه ها در مناطق آلوده بوده اند

(Mohsenzadeh et al., 2012). گزارش هایی از تجزیه هیدروکربن های نفتی توسط گونه های جنس *Fusarium* نیز مبنی بر استفاده از نفت خام به عنوان تنها منبع کربن و انرژی وجود دارد (Aranda, 2016). نتایج حاصل از آنالیز IR توسط این جدایه قارچی نشان داد که *Gliomastix* sp. قادر به تجزیه ۹۰٪ از ترکیبات الیفاتیک است. در مطالعه انجام شده توسط Behnood و همکاران (2013) عنوان شد که قارچ مدل تجزیه کننده ترکیبات مختلف *Phanerochaete chrysosporium* قادر به حذف ۶۰٪ ترکیبات آلیفاتیک موجود در نفت از طریق آنالیز IR است.

در این پژوهش به منظور بررسی تجزیه هیدروکربن های نفتی، در گام اول از خاک های منطقه پالایشگاه شازند اراک به منظور جداسازی قارچ های تجزیه کننده نمونه گیری و غنی سازی انجام شد. نتایج حاصله از این تحقیق نشان داد که سمیت آلاینده های نفتی از رشد ایزوله های قارچی ممانعت نکرده و آن ها می توانند از ترکیبات نفتی موجود در محیط به عنوان منبع کربن و مواد غذایی برای رشد و تولید زیست توده استفاده کنند (شکل ۱). از میان ۹ جدایه خالص سازی شده در این مطالعه سویه *Gliomastix* sp. توانایی حذف بیش از ۷۵ درصد نفت خام، به عنوان سویه منتخب تحمل کننده نفت انتخاب شد (شکل ۱). بررسی های FTIR باقیمانده ی هیدروکربن های نفتی توسط سویه *Gliomastix* sp. نشان داد که ۹۱ درصد ترکیبات آلیفاتیک توسط این سویه تجزیه شده اند (شکل ۳).

نتیجه گیری

بر اساس نتایج بدست آمده در این پژوهش برای اولین بار *Gliomastix* sp. با ویژگی نفت خواری از خاک های بومی ایران معرفی شده است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که این سویه توانایی حذف ۹۱ درصد ترکیبات آلیفاتیک، ۷۵ درصد حذف نفت خام و ۶۷ درصد حذف آنتراسن به عنوان PAHs را دارا است. با توجه به توانایی این سویه در حذف زیستی نفت خام و آنتراسن و عدم گزارش آن به عنوان عامل زیستی ترکیبات PAHs این جدایه می تواند به عنوان کاندید مناسبی به منظور پاک سازی خاک و پساب آلوده به هیدروکربن های آروماتیک نفتی باشد.

REFERENCES

- Anwar, Y., Hanafy, A.A.E., Sabir, J.S., Al-Garni, S.M. and Ahmed, M.M.M. 2016. Microbes using PAHs as energy source: relationship with diseases. – Res. J. Biotechnol. 11: 94-109.
- Aranda, E. 2016. Promising approaches towards biotransformation of polycyclic aromatic hydrocarbons with Ascomycota fungi. – Curr. Opin. Biotechnol. 38: 1-8.
- Atagana, H.I., Haynes, R., and Wallis, F. 2006. Fungal bioremediation of creosote-contaminated soil: a laboratory scale bioremediation study using indigenous soil fungi. – Water, Air, & Soil Pollut. 172: 201-219.
- Behnood, M., Nasernejad, B. and Nikazar, M. 2013. Biodegradation of crude oil from saline waste water using white rot fungus *Phanerochaete chrysosporium*. – J. Ind. Eng. Chem. 20: 1879-1885.
- Bustamante, M., Durán, N. and Diez, M.C. 2012. Biosurfactants are useful tools for the bioremediation of contaminated soil: a review. – J. Soil. Sci. Plant. Nutr. 12: 667-687.
- Dastgheib, S.M., Amoozegar, M.A., Khajeh, K. and Ventosa, A. 2011. A halotolerant *Alcanivorax* sp. strain with potential application in saline soil remediation. – Appl. Microbiol. Biotechnol. 90: 305-312.
- Ekundayo, F.O., Olukunle, O.F. and Ekundayo, E.A. 2012. Biodegradation of Bonnylight crude oil by locally isolated fungi from oil contaminated soils in Akure, Ondo state. Malays. – J. Microbiol. 8: 42-46.
- Gadd, G.M. 2001. Fungi in bioremediation. – Cambridge University Press, 481 pp.
- Ghosal, D., Ghosh, S., Dutta, T.K., and Ahn, Y. 2016. Current state of knowledge in microbial degradation of polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs): a review. – Front. Microbiol. doi: 10.3389/fmicb.2016.01369.
- Gogoi, B., Dutta, N., Goswami, P. and Krishna Mohan, T. 2003. A case study of bioremediation of petroleum-hydrocarbon contaminated soil at a crude oil spill site. – Adv. Environ. Res. 7: 767-782.
- Green M.R. and Sambrook, J. 2012. Molecular cloning: a laboratory manual. – Cold Spring Harbor Laboratory (4th edition), 2028 pp.
- Husaini, A., Roslan, H., Hii, K. and Ang, C. 2008. Biodegradation of aliphatic hydrocarbon by indigenous fungi isolated from used motor oil contaminated sites. World. – J. Microbiol. Biotechnol. 24: 2789-2797.
- Kamyabi, A., Nouri, H., and Moghimi, H. 2017. Synergistic effect of *Sarocladium* sp. and *Cryptococcus* sp. co-culture on crude oil biodegradation and biosurfactant production. – Appl. Biochem. Biotechnol. 182: 324-334.
- Kathi, S. and Khan, A.B. 2012. Isolation and characterisation of polycyclic aromatic hydrocarbon degrading soil microbes from automobile workshop sediments. – J. Environ. Sci. Technol. 5: 74-83.
- Mancera-López, M.E., Esparza-García, F., Chávez-Gómez, B., Rodríguez-Vázquez, R., Martins, L.F. and Peixoto, R.S. 2012. Biodegradation of petroleum hydrocarbons in hypersaline environments. – Braz. J. Microbiol. 43: 865-872.

سپاسگزاری

بخشی از هزینه‌های این پژوهش توسط معاونت پژوهشی دانشگاه تهران و در قالب گرنت شماره ۳۲۱۲۶۵/۰۱/۱ تامین شده است. نویسندگان مقاله از دکتر سیدرضا یوسفی به واسطه کمک در آنالیز نمونه های HPLC قدردانی می نمایند.

How to cite this article:

Heydaritabar, R. and Moghimi, H. 2017. Evaluation of anthracene biodegradation by *Gliomastix* sp. isolated from contaminated soil of Shazand oil refinery, Iran. – Nova Biologica Rep. 4: 246-254.

حیدری‌تبار، ر. و مقیمی، ح. ۱۳۹۶. ارزیابی تجزیه زیستی آنتراسن توسط *Gliomastix* sp. جدا شده از خاک‌های آلوده پالایشگاه شازند، ایران. – یافته‌های نوین در علوم زیستی ۴: ۲۵۴-۲۴۶.

- McGenity, T.J. and Gramain, A.** 2010. Cultivation of halophilic hydrocarbon degraders. In: Timmis K, editor. Handbook of hydrocarbon and lipid microbiology. – Springer Heidelberg; p. 3847-3854.
- Mohsenzadeh, F., Chehregani Rad, A., and Akbari, M.** 2012. Evaluation of oil removal efficiency and enzymatic activity in some fungal strains for bioremediation of petroleum-polluted soils. – Iranian J. Environ. Health Sci. Eng. 15: 9-26.
- Mouhamadou, B., Faure, M., Sage, L., Marçais, J., Souard, F. and Geremia, R.A.** 2013. Potential of autochthonous fungal strains isolated from contaminated soils for degradation of polychlorinated biphenyls. – Fungal Biol. 117: 268-74.
- Page, A.L.** 1982. Methods of soil analysis. Part 2. Chemical and microbiological properties. – American Society of Agronomy, Soil Science Society of America Publication.
- Rahman, K.S., Thahira-Rahman, J., Lakshmanaperumalsamy, P. and Banat, I.M.** 2002. Towards efficient crude oil degradation by a mixed bacterial consortium. – Bioresour. Technol. 85: 61-57.
- Romero, M., Cristina Mónica, L., Salvioli, M., Cecilia Cazau, and Arambarri, A.M.** 2002. Pyrene degradation by yeasts and filamentous fungi. – Environmen. Pollut. 117: 159-163.
- Saucedo-Castañeda, G. and Barrera-Cortés, J.** 2008. Bioremediation of an aged hydrocarbon-contaminated soil by a combined system of biostimulation–bioaugmentation with filamentous fungi. – Int. Biodet. Biodeg. 61: 151-160.
- Sepahi, A.A., Golpasha, I.D., Emami, M. and Nakhoda, A.M.** 2008. Isolation and characterization of crude oil degrading *Bacillus* SPP. – J. Environ. Health Sci. Eng. 5: 149-154.
- Shankar, S., Kansrajh, C., Dinesh, M.G., Satyan, R.S., Kiruthika, S. and Tharanipriya, A.** 2014. Application of indigenous microbial consortia in bioremediation of oil-contaminated soils. – Int. J. Environ. Sci. Technol. 11: 367-376.
- Singh, H.** 2006. Mycoremediation: Fungal bioremediation. – John Wiley & Sons, Inc, 592 pp.
- Srujana, K. and Khan, A.B.** 2012. Isolation and characterisation of polycyclic aromatic hydrocarbon degrading soil microbes from automobile workshop sediments. – J. Environ. Sci. Technol. 5: 74-83.
- Varjani, S.J.** 2016. Microbial degradation of petroleum hydrocarbons. – Bioresour. Technol. 223: 277-286.
- Watanabe, T.** 2011. Pictorial atlas of soil and seed fungi: morphologies of cultured fungi and key to species. Third Edition. – CRC Press, 426 pp.
- Weisman, W. and Group TPHCW.** 1998. Analysis of petroleum hydrocarbons in environmental media. Vol 1. – Amherst Scientific Publishers, 98 pp.